

21. Ma G., Yi W. (2011), China's high saving rate: myth and reality, *Economie internationale*, Vol. 122(2), pp. 5-39 (engl).
22. Misangyi V. F., Weaver G. R., Elms H. (2008), Ending corruption: The interplay among institutional logics, resources, and institutional entrepreneurs, *Academy of Management Review*, Vol. 33(3), pp. 750-770 (engl).
23. National center for Education statistics US, available at: <http://www.nces.ed.gov/> (engl).
24. National Outline for the Medium- and Long-term Scientific and Technological Development Plan (2006-2020), available at: <http://www.most.gov.cn> (engl).
25. QS World University Rankings 2014/15 Report, available at: <http://www.topuniversities.com/university-rankings/asian-university-rankings/2014> (engl).
26. Ranking Web of Universities (2014/15), available at: <http://www.webometrics.info/> (engl).
27. Sangaralingam R. (2013), "China's Transition to a Knowledge Economy", *J.Knowl.Econ., Springer Science+Business Media*, Vol. 4, pp. 473-491, DOI 10.1007/s13132-012-0092-9 (engl).
28. Science, Technology and Patents, available at: <http://www.stats.oecd.org/> (engl).
29. SIR World Ranking (2014/15), *SCImagoir*, available at: <http://www.scimagoir.com> (engl).
30. Statistic Yearbooks 2010-2014, *National Bureau of Statistic of China*, available at: <http://www.stats.gov.cn> (engl).
31. The Global Competitiveness Index Historical Dataset (2005-2014), *World Economic Forum*, available at: http://www3.weforum.org/docs/GCR2014-15/GCI_Dataset_2006-07-2014-15.xlsx (engl).
32. The Times Higher Education World University Rankings 2014-2015, available at: <http://www.timeshighereducation.co.uk/world-university-rankings/> (engl).
33. UNCTAD Statistics, *UNCTAD*, available at: <http://www.unctad.org/en/Pages/Statistics.aspx> (engl).
34. UNESCO Institute for Statistics, *UNESCO*, available at: <http://www.uis.unesco.org> (engl).
35. WIPO IP Facts and Figures (2014), *WIPO*, available at: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_943_2014.pdf (engl).
36. Wu W. (2007), Cultivating Research Universities and Industrial Linkages in China: The Case of Shanghai, *World Development*, Vol. 35, Issue 6, pp. 1075-1093 (engl).
37. Yeravdekar V. R., Tiwari G. (2014), China's Lead in Higher Education: Much to Learn for India, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, Vol. 157, pp. 369-372 (engl).
38. Yi H., Zhang L., Yao Y., Wang A., Ma Y., Shi Y., Chu J., Loyalka P., Rozelle S. (2015), Exploring the dropout rates and causes of dropout in upper-secondary technical and vocational education and training (TVET) schools in China, *International Journal of Educational Development*, Vol. 42, pp. 115-123 (engl).

© Ільницький Денис, Хоменко Ольга
Надійшла до редакції 27.07.2015

УДК 368.07

КНЕЙСЛЕРОЛЬГА,

доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри фінансів суб'єктів господарювання і страхування
Тернопільського національного економічного університету

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ПОТОКАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

У статті досліджено теоретико-прикладні підходи до формування системи управління фінансовими потоками страховика, охарактеризовано методи та етапи фінансового управління страховика, виявлено проблеми та окреслено напрямки їх розв'язання в контексті руху фінансових ресурсів за видами діяльності страхової компанії.

Ключові слова: фінансові потоки; фінансові ресурси; управління фінансовими потоками; страхові резерви; страховий портфель; перестраховування.

Постановка проблеми. Основною метою функціонування страхового ринку є створення ефективно налагодженої системи управління фінансовими потоками страхових компаній, яка дозволить максимізувати результативність обігу фінансових ресурсів, забезпечити їх достатній обсяг у необхідний момент часу та сформувати надійний і стабільний страховий захист. Крім того, прийняття рішень у сфері управління фінансовими потоками має безпосередній вплив на досягнення стратегічних цілей страховика: підвищення добробуту власників, зміцнення конкурентних позицій на ринку, нарощування фінансової стійкості. Від розробки й упровад-

ження адекватних методів управління фінансовими потоками залежать не тільки ритмічність і гарантія забезпечення фінансовими ресурсами страхового захисту, але й фінансова стабільність держави, її сталий економічний розвиток та загальний добробут. У зв'язку з цим актуальності набуває дослідження проблем формування й використання фінансових ресурсів страховика в контексті побудови ефективної системи управління його фінансовими потоками.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішенню проблем, пов'язаних з управлінням фінансовими потоками страховиків, присвятили свої праці такі українські

та зарубіжні науковці, як А. Архипов, О. Гаманкова, Н. Ткаченко, Л. Орланюк-Маліцька, С. Осадець, О. Хавтур та інші. Водночас теоретико-прагматичні засади та проблемні тенденції формування системи управління фінансовими потоками недостатньо вивчені на сучасному етапі розвитку страхового ринку України. Саме тому доцільним є поглиблення досліджень у цій сфері.

Мета дослідження полягає в систематизації теоретичних і прикладних підходів до формування системи управління фінансовими потоками страхових компаній та виявленні проблем їх функціонування за основними видами діяльності.

Виклад основного матеріалу. В економічній літературі немає єдиного загальноприйнятого підходу до формування системи управління фінансовими потоками страховика. Досліджуючи наукові праці за такою проблематикою, доцільно виокремити основні підходи в них.

1. Підходи, за якими об'єктом управління фінансовими потоками є грошові потоки [1, с. 162-163; 2, с. 234-235]. Так, О. Архипов обґрунтовує принципи, на яких базується механізм управління фінансовими потоками страховика: інформативної вірогідності, забезпечення збалансованості, забезпечення ефективності, забезпечення ліквідності [1, с. 162-163]. При цьому автор акцентує на необхідності збалансування грошових потоків за видами, обсягами, часовими інтервалами; говорить про нерівномірність надходження та витрачання грошових потоків у розрізі окремих часових інтервалів; зазначає тимчасовий дефіцит грошових потоків страховика, недостатній рівень їх ліквідності. Практично відбувається ототожнення вищенаведених принципів управління фінансових і грошових потоків.

Водночас автори підручника "Страховий менеджмент", розглядаючи фінансові потоки як об'єкт управління, стверджують, що фінансові потоки у страховика - це не лише вхідні потоки від клієнтів і вихідні до поставальників ресурсів, фіскальних органів і контрагентів, заперечуючи при цьому ототожнення фінансового потоку з грошовим потоком від фінансової діяльності [2, с. 234].

Ми поділяємо позицію авторів стосовно того, що фінансовий потік формується не лише від фінансової, а й від страхової та інвестиційної діяльності, а тому є ширшим у розумінні від грошового потоку за фінансовою діяльністю. Однак функціонування фінансових потоків страховика, що окреслює рух фінансових ресурсів, має систематизований і цілеспрямований характер, який забезпечує одночасне їх формування й використання. Автори ж наводять лише односторонній рух грошових коштів у вигляді надходження коштів або їх витрачання, що не відрізняє його від грошових потоків.

2. Окремі науковці пропонують підходи до управління фінансовими потоками страховика, зважаючи на специфічні відносини розподілу й перерозподілу, об'єктом яких у страховій компанії є залучені кошти у вигляді надходжень страхових премій, що мобілізуються в страхових резервах, призначених для виплати страхового відшкодування в разі настання страхових випадків [3, с. 224; 4, с. 52]. За такого розуміння управління фінансовими потоками зводиться лише до їх формування й функціонування в процесі страхової діяльності. Поза увагою залишаються інші види звичайної діяльності страховика. Відтак управління фінансовими потоками лише за одним видом діяльності не характеризує в цілому ефективність господарювання страховика, що перешкоджає прийняттю оптимальних фінансових рішень.

Ураховуючи напрацювання, отримані в попередніх

наших дослідженнях, та доповнюючи їх, охарактеризуємо взаємодію декількох відносно самостійних фінансових потоків як об'єктів управління в контексті руху фінансових ресурсів страхових компаній:

- формування страхових резервів за рахунок страхових премій (внесків, платежів) та розподіл коштів цих резервів між страхувальниками у вигляді страхових виплат;

- рух коштів у вигляді перестраховальної премії від прямого страховика до перестраховика та від перестраховика до страховика - у формі фінансування частки збитку за страховими випадками, комісійної винагороди, тантьєми;

- формування власних фінансових ресурсів і їх поповнення за рахунок прибутку й інших надходжень та використання як джерела фінансування збитків;

- рух коштів, який пов'язаний із мобілізацією фінансових ресурсів у формі кредитів і кредиторської заборгованості (стійких пасивів) та використанням їх для поповнення обігових коштів у контексті проведення господарської діяльності;

- інвестування тимчасово вільних коштів (власних фінансових ресурсів, страхових резервів, стійких пасивів) та одержання інвестиційного доходу;

- рух коштів, який пов'язаний із формуванням доходів, прибутку страховика та виконанням фінансових зобов'язань перед державою й іншими суб'єктами фінансового ринку.

Таким чином, управління фінансовими потоками страховика доцільно розглядати, ураховуючи специфіку їх руху за видами діяльності через сукупність таких ключових компонентів фінансового менеджменту, як аналіз та облік, планування та прогнозування, оптимізація, контроль. На нашу думку, ключові елементи фінансового менеджменту є одночасно методами та етапами управління фінансовими потоками страховика.

Аналіз фінансових потоків страхової компанії - це комплексне вивчення динаміки, стану, використання, структури та результативності кругообігу фінансових ресурсів за визначений період у процесі здійснення страхової, інвестиційної та фінансової діяльності страховика. Основною метою проведення аналізу є виявлення рівня достатності сформованих фінансових ресурсів, ефективності їх використання, а також збалансованості вхідного та вихідного грошових потоків за обсягом і в часі. Результати аналізу враховуються при виявленні резервів оптимізації фінансових потоків страховика та їх плануванні.

Планування фінансових потоків страхової компанії - це розробка комплексу заходів із визначення планових завдань і їх утілення в практичній діяльності страховика. Планування фінансових потоків доцільно здійснювати за допомогою балансового методу, який визначає взаємозв'язок надходжень і витрачання фінансових ресурсів як основи прийняття управлінських рішень.

Прогнозування як різновид планування передбачає розробку на довготермінову перспективу ефективної прогнозної моделі управління фінансовими потоками, що забезпечить реалізацію основної стратегії розвитку діяльності страховика. Прогнозування фінансових потоків страховика здійснюється за допомогою методів екстраполяції, моделювання.

Основною метою планування є досягнення оптимізації фінансових потоків страховика та підвищення ефективності діяльності. Окремі науковці вважають, що оптимізація - це максимізація реальних активів і пасивів [5, с. 67]. Проте, на нашу думку, таке визначення є неповним, оскільки максимальний обсяг фінансових

ресурсів страховика ще не означає ефективного їх використання в інвестиційному процесі. Оптимізація грошових потоків, на думку І. Бланка, є процесом вибору найкращих форм їх організації на підприємстві з урахуванням умов та особливостей проведення його господарської діяльності [6]. Таке трактування потребує конкретизації в частині вибору форм організації грошових потоків. Є. Бровкова під оптимізацією фінансових ресурсів розуміє встановлення пропорційності в їх використанні на цілі виробничого та соціально-економічного розвитку підприємства [7, с. 97]. Таке визначення не розкриває повністю змісту оптимізації фінансових ресурсів, оскільки враховує пропорційність лише при їх використанні за певними напрямками. На нашу думку, з метою оптимізації фінансових ресурсів необхідно знаходити раціональне співвідношення між обсягом формування та використання фінансових ресурсів. Відповідно, на наш погляд, оптимізація фінансових потоків страховика - це досягнення такого співвідношення між вхідними (джерелами формування) та вихідними напрямками використання фінансових ресурсів, яке забезпечує реалізацію таких управлінських завдань:

- максимізація прибутку за мінімальних витрат фінансових ресурсів та мінімального рівня ризиків;
- формування достатнього обсягу вхідних фінансових ресурсів для забезпечення надійного страхового захисту в будь-який період часу.

Контроль за рухом фінансових ресурсів у контексті управління фінансовими потоками страховика здійснюється на підставі порівняння запланованих показників із фактично досягнутими значеннями з метою встановлення відхилень від їх заданих параметрів. Контролювати вплив внутрішніх і зовнішніх факторів на рух фінансових ресурсів необхідно за допомогою факторного моделювання. Об'єктом такого контролю є виконання планових завдань із формування обсягу фінансових ресурсів та їх використання за визначеними напрямками; рівномірність формування й функціонування фінансових потоків у часі, ліквідність та ефективність фінансових потоків.

Отже, управління фінансовими потоками страхової компанії - це система принципів і методів розробки й реалізації управлінських рішень, пов'язаних із формуванням та використанням фінансових ресурсів страховика за різними видами діяльності з метою досягнення ефективного господарювання.

Виокремимо основні напрямки досліджень у контексті управління фінансовими потоками страхової компанії.

Управління фінансовими потоками за страховою діяльністю охоплює такі складові: управління формуванням і використанням страхових резервів, визначення оптимальної структури страхового портфеля, розробку ефективної тарифної та андеррайтингової політики, забезпечення мінімізації страхових ризиків.

При управлінні формуванням страхових резервів фінансові менеджери страхової компанії мають дотримуватися низки правил:

- сукупні страхові резерви повинні бути сформовані в обсягах, достатніх для виплати страхового відшкодування чи страхової суми;
- структура страхових резервів має відповідати оптимальному їх співвідношенню;
- створити передумови й можливість ефективного використання тимчасово вільних коштів страхових резервів.

На формування достатнього обсягу страхових резервів для виконання страхових зобов'язань впливають методика формування страхових резервів, тариф-

на політика, андеррайтингова політика, перестраховування, структура страхового портфеля, що в сукупності забезпечують і розширюють інвестиційні можливості страховика.

У сучасних умовах склад страхових резервів, а також методики розрахунку страхових резервів визначають "Правила формування, обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя" № 3104 від 17.12.2004 р. Від обраної методики залежить співвідношення між доходами, отриманими страховиком, та часткою страхових премій, що мобілізуються в страхових резервах.

Обсяг страхових резервів залежить від розробленої страховиком тарифної політики. Завищені страхові тарифи сприятимуть зростанню їх обсягів, з одного боку, з іншого - підвищуватимуть величину страхових премій, зменшуючи попит на страхові послуги. Водночас занижені тарифи призведуть до зменшення величини страхових резервів, а відтак - до формування страхових резервів у недостатніх обсягах для страхових виплат. Тому тарифна політика страховиків має базуватися на запровадженні оптимальних страхових тарифів, таких, які будуть доступними й вигідними для страховальників та прибутковими для страховиків. Відтак досягатиметься еквівалентність сторін у страхових відносинах, а страховий тариф буде максимально відповідати ймовірному збитку.

Тарифна політика страховика є складовою андеррайтингу, в основу проведення якого покладено: 1) прийняття або відмова прийняття ризиків на страхування (перестраховування) у контексті їх селекції, оцінки з метою визначення строків, умов і розмірів страхового покриття, величини страхового тарифу; 2) прийняття управлінських рішень щодо формування оптимальної структури страхового портфеля; 3) розробку механізму нейтралізації страхових ризиків, нових страхових продуктів і підвищення якості існуючих.

Андеррайтингова політика як інструмент оптимізації страхового портфеля є основою формування рентабельності та фінансової стійкості страхових операцій. Метою управління страховим портфелем є досягнення такої його структури, яка б забезпечувала оптимальне співвідношення між ризиком і прибутковістю за всіма видами страхування. Андеррайтер, що займається формуванням страхового портфеля, повинен не допустити зниження вартості портфеля за одночасного поєднання безпеки й дохідності, застосовуючи ефективні інструменти страхового ринку.

У контексті управління страховим портфелем вагомим місцем займає обрана менеджером політика перестраховування, спрямована на забезпечення заданого рівня збитковості видів страхування й портфеля в цілому. Ефективність такої політики залежить від збалансованості активного і пасивного, зовнішнього і внутрішнього перестраховування та вибору ефективних форм і методів перестраховування ризиків.

Підсумковим етапом андеррайтингової політики є діяльність з урегулювання страхових збитків, під якою розуміють об'єктивну оцінку збитків і забезпечення якісного обслуговування клієнтів страхової компанії.

Управління фінансовими потоками від перестрахової діяльності передбачає розгляд таких основних напрямків дослідження: управління формуванням власного капіталу, мобілізацією й використанням резервів перестраховика, оцінювання перестраховальної місткості та величини власного утримання перестраховальників, розробку ефективної тарифної та андеррайтингової політики на ринку перестраховування.

На реалізацію перестраховальної послуги суттєво

впливає низка певних чинників: недостатня капіталізація вітчизняних перестраховиків та якість і ліквідність їхніх активів, які формують статутний капітал та резерви. Унаслідок цього українські перестраховики неспроможні перестраховувати значні за обсягами страхові ризики, що призводить до залежності страховиків-резидентів від послуг іноземних перестраховиків, у перестраховування яким часто передають якісні ризики. А це, відповідно, відтік із національної економіки великих сум інвестиційних ресурсів. Крім того, низькі обсяги капіталу перешкоджають розвитку вхідного перестраховування на ринку України, частка якого становить лише третину валових страхових премій.

На нашу думку, можливість виконання перестраховиком належним чином взятих зобов'язань за договорами перестраховування залежить безпосередньо як від розміру власних ресурсів, так і дотримання правил чинного законодавства щодо формування перестрахових резервів та їх високоякісного розміщення, а також виваженої перестраховальної політики. Підвищення вимог до видів і структури активів, якими покриваються статутний капітал та резерви, постійний контроль за виконанням визначених нормативів гарантуватиме своєчасність і повноту відшкодування збитків за перестраховальними договорами.

Вагомим чинником, що призводить до зменшення обсягів капіталу перестраховиків і негативно позначається на фінансовій стійкості та платоспроможності ринку перестраховування, є демпінг. На наш погляд, в умовах посткризового періоду демпінг не може вирішувати стратегічні завдання розвитку ринку страхування й перестраховування. Безумовно, з одного боку, демпінг забезпечує збільшення обсягів продажів, розширення клієнтської бази, загострює конкурентну боротьбу, з іншого - демпінг спричиняє погіршення якості страхових і перестраховальних послуг, зниження рівня сервісу, спаду іміджу та інвестиційної привабливості ринку, несвоєчасне та не в повному обсязі виконання зобов'язань за страховими й перестраховальними договорами.

Управління фінансовими потоками від інвестиційної діяльності страховика базується на управлінні активами, яке спрямоване на формування стратегії та здійснення тактичних заходів з метою приведення структури капіталу у відповідність до програм фінансового розвитку страховика в напрямку визначення політики фінансування інвестиційних операцій, ефективного розміщення страхових резервів та власних коштів, управління структурою інвестиційного портфеля, мінімізації інвестиційних ризиків.

Побудова інвестиційної політики страхової компанії базується на дотриманні таких вимог:

1) забезпечення принципів інвестиційної діяльності (безпечності, прибутковості, ліквідності та диверсифікованості). Ці умови сприяють своєчасному виконанню зобов'язань страхових компаній та ефективній інвестиційній діяльності;

2) інвестиційний портфель, сформований страховиком, повинен бути збалансованим і забезпечувати високу фінансову стійкість компанії. Оптимальне поєднання надійності та дохідності інвестицій є основним завданням побудови оптимального інвестиційного портфеля. Інвестиції повинні здійснюватися з урахуванням ситуації на фінансовому ринку й при цьому приносити постійний та достатньо високий дохід. За інших умов обираються ті фінансові інструменти, які приносять страховій компанії максимальний дохід при можливому рівні ризику. Інвестиційні ризики можуть бути знижені шляхом диверсифікації інвестиційного портфеля.

Управління фінансовими потоками від фінансової діяльності страховика спрямоване на визначення оптимальної структури фінансових ресурсів, мінімізацію вартості капіталу та фінансових ризиків, формування мінімальної величини статутного капіталу, управління формуванням, розподілом і використанням прибутку страховика, оцінювання його фінансової стійкості.

Високий рівень фінансової стійкості й платоспроможності страхових компаній забезпечується шляхом ефективної політики фінансування їх господарської та інвестиційної діяльності, управління формуванням фінансових ресурсів за рахунок різноманітних джерел. Цілеспрямований рух фінансових ресурсів страховиків визначає рівень ефективності їх господарювання.

Основною метою формування фінансових ресурсів страхових компаній є задоволення необхідності в джерелах фінансування їхніх активів та оптимізації структури капіталу з позиції забезпечення умов ефективного його використання. У цьому контексті однією з найбільш складних та відповідальних процедур у процесі управління фінансовими потоками страховика є оптимізація структури його капіталу. Оптимізація структури фінансових ресурсів страхової компанії сприяє максимізації її ринкової вартості.

З огляду на соціальну відповідальність при здійсненні страхового захисту, переважаючим критерієм оптимізації структури капіталу страховиків є критерій мінімізації фінансових ризиків, тоді як критерій максимізації рівня фінансової рентабельності та критерій максимізації вартості капіталу повинні застосовуватися як додаткові обмеження. Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації рівня фінансових ризиків пов'язана з процесом диференційованого вибору джерел фінансування різних складових частин активів підприємства.

Висновки

Проведене вище дослідження теоретико-прагматичних засад управління фінансовими потоками страхових компаній показує, що в наукових працях немає єдиного підходу до формування системи фінансового управління у страховика. На нашу думку, управління фінансовими потоками доцільно розглядати, урахувавши специфіку руху фінансових ресурсів за видами діяльності страхової компанії через сукупність ключових компонентів фінансового менеджменту. Під управлінням фінансовими потоками страхової компанії доцільно розуміти систему принципів і методів розробки й реалізації управлінських рішень, пов'язаних із формуванням та використанням фінансових ресурсів страховика за різними видами його діяльності з метою досягнення ефективного господарювання. Доходимо висновку, що основними напрямками досліджень у контексті управління фінансовими потоками страхової компанії є формування й використання фінансових ресурсів за її страховою, перестраховою, інвестиційною та фінансовою діяльністю. У розрізі кожного виду діяльності виокремлено основні проблеми та напрямки їх розв'язання.

ЛІТЕРАТУРА

- Архипов А. П. Финансовый менеджмент в страховании / А. П. Архипов. - М. : Финансы и статистика, 2010. - 320 с.
- Страховий менеджмент / [С. С. Осадець, В. М. Фурман, О. М. Залетов та ін.] ; [за наук. ред. С. С. Осадець]. - К. : КНЕУ, 2011. - 338 с.
- Гаманкова О. О. Финанси страховых организаций / О. О. Гаманкова. - К. : КНЕУ, 2007. - 328 с.

4. Хавтур О. В. Фінансові потоки страхових компаній в умовах трансформації економіки України : дис. ... канд. екон. наук : 08.04.01 / О. В. Хавтур. - Тернопіль : ТАНГ, 2004. - 209 с.

5. Кизим Н. А. Оценка и финансовый анализ деятельности предприятия / Н. А. Кизим, Лю Ли. - Харьков : Бизнес Информ, 2000. - 92 с.

6. Бланк И. А. Финансовый менеджмент / И. А. Бланк. - К. : Ника-Центр, 2002. - 528 с.

7. Бровкова Е. Г. Разработка механизма стратегического финансового менеджмента предприятия / Е. Г. Бровкова // Экономика: проблемы теории та практики : зб. наук. пр. - Дніпропетровськ : ДНУ, 2002. - Вип. 163. - С. 94-98.

Кнейслер Ольга,

*доктор экономических наук, доцент,
профессор кафедры финансов субъектов хозяйствования и страхования
Тернопольского национального экономического университета*

ФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ФИНАНСОВЫМИ ПОТОКАМИ СТРАХОВЫХ КОМПАНИЙ

В статье исследованы теоретико-прикладные подходы к формированию системы управления финансовыми потоками страховщика, охарактеризованы методы и этапы финансового управления страховщика, выявлены проблемы и намечены направления их решения в контексте движения финансовых ресурсов по видам деятельности страховой компании.

Ключевые слова: *финансовые потоки; финансовые ресурсы; управление финансовыми потоками; страховые резервы; страховой портфель; перестрахование.*

Kneysler Olga,

*Doctor of Economics, Associate professor of Finance of Entrepreneurial Subjects and Insurance department
Ternopil National Economic University*

FORMATION OF THE SYSTEM OF FINANCIAL FLOWS MANAGEMENT OF INSURANCE COMPANIES

Relevance of the study is due to the need of development and implementation of the adequate methods of management of financial flows that affect not only the rhythm and guarantee of providing the financial resources of insurance defense, but also the financial stability of the state, its sustainable economic development and the general welfare. The purpose of the study is the systematization of theoretical and applied approaches to the formation of the system of financial flows management of insurance companies and the identifying the problems of their functioning by main activities.

The theoretical and applied approaches to the formation of the system of insurer's financial flows management are investigated; the advantages and disadvantages of each of them are showed. We characterize the interaction of several relatively independent financial flows as the objects of management in the context of movement of financial resources of the insurance companies.

It is noted that the management of the insurer's financial flows should be considered by taking into account the specificity of their movement according to the activities through a set of key components of financial management, such as accounting as analysis, planning and forecasting, optimization, control.

Under the management of financial flows of the insurance company we should understand the system of principles and methods for developing and implementing the management decisions related to the formation and usage of the insurer's financial resources by different activities in order to achieve the effective management.

The main directions of research in the context of the management of financial flows of the insurance company are determined, the problems are defined and their solutions in the context of the movement of financial resources by insurance, reinsurance, investing and financing activities are outlined.

Keywords: *financial flows; financial resources; management of financial flows; insurance reserves; insurance portfolio of reinsurance.*

REFERENCES

1. Arkhipov A. P. (2010), Financial management in insurance, *Financy i Statistica*, Moscow, 320 p. (rus).
2. Osadets S. S., Furman V. M., Zaletov O. M. (2011), Insurance management, KNEU Publisher, Kyiv, 338 p. (ukr).
3. Hamankova O. O. (2007), Finances of insurance organizations, KNEU Publisher, Kyiv, 328 p. (ukr).
4. Khavtur O. V. (2004), *Financial flows of the insurance companies in conditions of the transformation of Ukraine's economy*, Thesis for the degree of candidate of economic sciences in specialty 08.04.01 "Finance, money circulation and credit", Ternopil, 209 p. (ukr).
5. Kizim N. A., Liu Li. (2000), Estimation and financial analysis of the enterprise's activities, *Biznes Inform*, Kharkiv, 92 p. (rus).
6. Blank I. A. (2002), Financial management, *Nika-Tesnr*, Kyiv, 528 p. (rus).
7. Brovkova Ye. H. (2002), Development of the mechanism of strategic financial management of the enterprise, in: *Economics: problems of theory and practice*, Dnipropetrovsk, Vol. 163, pp. 94-98 (rus).

© Кнейслер Ольга

Надійшла до редакції 19.06.2015